

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200382
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Stehlíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619200382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivanou Michalíkovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: T. C., W.. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. U. XXXX/X, XXX XX N. Y., o zaplatenie 331,91 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 291,91 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 291,91 eur od 16.02.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 75,90 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 11.02.2019, sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 331,91 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 291,91 eur od 16.02.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 25.04.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej poskytol spotrebiteľský úver v sume 328,41 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Žalovaná sa zaviazala dlžnú sumu vrátiť v 9 mesačných splátkach po 36,49 eur vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc 15.05.2015. Žalovaná si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne neplnila a z dlžnej sumy uhradila len časť v sume 36,50 eur. Dňa 15.02.2016 nastala splatnosť poslednej dohodnutej splátky, čím sa stal fakticky splatný celý dlh žalovanej. Žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanej nárok vo výške 331,91 eur, z toho sumu 291,91 eur titulom zvyšku istiny, sumu 40 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a okrem toho úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 291,91 eur od 16.02.2016 do zaplatenia.

2. Uznesením zo dňa 25.02.2019, sp. zn. 20Csp/8/2019-80 súd vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaná zásielky na adrese trvalého bydliska nepreberala a iná adresa žalovanej nebola súdu známa, ani sa ju nepodarilo zistiť. Súd preto uskutočnil oznámenie o podanej žalobe, podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vyvesením na úradnú tabuľu súdu dňa 26.03.2019 a zverejnením

na webovej stránke súdu dňa 26.03.2019. Žalovaná sa k žalobe ani k listinným dôkazom v konaní predloženým žalobcom nevyjadřila.

3. Na prejednanie vecí samej sa v zásade nariaďuje pojednávanie. Pojednávanie nie je nariaďovať potrebné, ak sú kumulatívne splnené predpoklady a to, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strany nie sú sporné a zároveň hodnota sporu bez príslušenstva, v prípade strany sporu spotrebiteľa, neprevyšuje 1.000 eur. Zavádza sa procesné kritérium valoris causae (hodnoty sporu) a diferencuje procesný režim v nadväznosti na toto kritérium. Súd v takomto prípade rozhoduje na základe nesporných tvrdení strán a ide len o právne posúdenie sporu. Dokazovanie je potrebné vykonávať len pri sporných tvrdeniach strán. Predmetom tohto konania je návrh na zaplatenie sumy vo výške 331,91 eur s príslušenstvom. Civilný sporový poriadok upustil od inštitútu tzv. drobného sporu, ale kritérium hodnoty sporu zachoval a viaže ho v prípade strany sporu spotrebiteľa na hodnotu 1.000 eur. Súd za splnenia vyššie uvedených podmienok nenariaďoval pojednávanie a rozsudok verejne vyhlásil.

4. V rámci dokazovania sa súd oboznámil so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.04.2015, výpisom z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu, výpisom z obchodného registra žalobcu, výpisom z úverového účtu, predžalobnou upomienkou zo dňa 09.03.2016 s doručenkou a ostatnými listinami založenými v spise. Z týchto listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. S účinnosťou ku dňu 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúcej na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, čím sa spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA stala ku dňu 01.07.2016 univerzálnym právnym nástupcom v dôsledku cezhraničného zlúčenia bez likvidácie. Právny predchodca žalobcu dňa 25.04.2015 uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý úver vo výške 328,41 eur na zakúpenie spotrebného tovaru, ktorého cena podľa zmluvy bola 364,90 eur, z čoho žalovaná uhradila sumu 36,50 eur. Žalovaná sa úver zaviazala splácať v 9-tich mesačných splátkach po 36,49 eur so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci. Splatnosť 1. splátky bola dohodnutá 15.05.2015 a konečná splatnosť úveru ku dňu 15.01.2016. Výška úrokovej sadzby je v zmluve uvedená ako fixná vo výške 0,00 % ročne, RPMN vo výške 0,00 %, priemerná RPMN 21,35 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná splatiť je vyčíslená na 328,41 eur. Žalovaná podľa potvrdenia o prijatých splátkach uhradila 1 splátku vo výške 36,50 eur. Dňa 15.02.2016 nastala splatnosť poslednej dohodnutej splátky, čím sa stal fakticky splatný celý dlh žalovanej. Žalovaná do podania žaloby dlh neuhradila, preto si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 331,91 eur s príslušenstvom. Po vykonanom dokazovaní súd právne uzatvára:

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

11. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba X. Z. F., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Vzhľadom na zistený skutkový stav a vyššie citované zákonné ustanovenia mal súd preukázať, že žaloba je čiastočne dôvodná. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 25.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vyplynuli pre nich ako zmluvné strany práva a povinnosti. Právny vzťah založený medzi účastníkmi predmetnou zmluvou je občiansko-právnym vzťahom. Právnym základom tohto záväzkového vzťahu je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je právnym predpisom upravujúcim osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromno-právnych zmlúv, a nie iba jeden špecifický druh zmluvy o úvere. V konaní nebolo sporné, že žalobca pri uzatvorení tejto predmetnej spotrebiteľskej zmluvy bol veriteľom, právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ku dňu 15.02.2016 predstavoval dlh žalovanej z predmetného úveru podľa tvrdenia žalobcu sumu vo výške 331,91 eur.

16. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 25.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 328,41 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 9-tich mesačných splátkach vo výške 36,49 eur. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 15.01.2016, ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná na 0,00 % a priemerná ročná percentuálna miera nákladov na 21,35 %. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná splatiť je vyčíslená na 328,41 eur. Posledná splátka dlhu bola splatná dňa 15.01.2016. V prospech žalobcu žalovaná uhradila sumu 36,50 eur. Súd preto žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 291,91 eur (328,41 eur - 36,50 eur) a vo zvyšnej časti o zaplatenie 40 eur žalobu zamietol. Súd nemohol žalobcovi priznať nárok na zaplatenie ním uplatnených nákladov na vymáhanie pohľadávky celkovo vo výške 40 eur, nakoľko tieto žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Z prehľadu splátok vyplýva, že tieto náklady pozostávajú z nákladov spojených z uplatnením pohľadávky vo výške 7 eur (dňa 03.08.2015), 13 eur (dňa 14.08.2015) a 20 eur (dňa 02.09.2015). Súd konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že poplatok a jeho výška boli individuálne dojednané. V zmluve, a to až v jej druhej časti týkajúcej sa Zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty je v čl. 3, bod 3.2 uvedené, že Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý úver riadne a včas požadovať od klienta

okrem iného aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Žalobca bližšie nešpecifikoval ich výšku ani spôsob ich výpočtu. V zmluve nie je vôbec dohodnuté, za akých podmienok patria veriteľovi tieto náklady, predovšetkým o náklady za aké úkony náhrada patrí, ako sa má vykladať v tejto súvislosti pojem uplatnenie pohľadávky, v akej súvislosti je predpoklad vzniku nákladov, kedy možno takéto náklady účtovať, či jednorázovo alebo opakovane. Za náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa považujú predovšetkým náklady vynaložené na uplatnenie práva v štádiu mimosúdneho uplatňovania nárokov a z obsahu žaloby nie je možné vyvodiť, z akých úkonov a položiek pozostávajú uplatnené náklady. Žalobca ich v žalobe uviedol iba sumou 40 eur bez bližšieho zdôvodnenia a v rozpise splátok je táto čiastka uvedená trikrát a to v sume 7 eur, 13 eur a 20 eur opäť bez toho, aby bolo možné vyvodiť, za aké konkrétne úkony si ich žalobca uplatňuje. Súd tak nemal možnosť preskúmať dôvodnosť a výšku tohto nároku uplatneného žalobcom celkovo vo výške 40 eur. Keďže sa žalovaná sa s plnením svojho penážného záväzku dnom nasledujúcim po dni splatnosti poslednej splátky úveru dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, odo dňa 16.02.2016 (tak ako to žalobca žiadal) až do zaplatenia. V čase omeškania bola základná úroková sadzba X. Z. F. vo výške 0,05 % ročne a úrok z omeškania tak predstavuje výšku 5,05 % ročne ako je uvedené vo výroku rozsudku.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Úspech žalobcu v tomto spore je 87,95 %, jeho neúspech 12,05 % a ich pomer 75,90 % v prospech žalobcu. Preto súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 75,90 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.